

Хутбе10

Аллаһу Те‘аля Къур‘ан-и Керимде шойле буюрды:

*

Манасы: «Бири-биринъизни гыйбет япманъыз. Ольген мусульман къардашынынъ этини ашамакътан кейфленирсинъми? Ёкъ, ондан джийренирсинъ. Ойле исе Аллаһтан къоркъунъыз, шубхесиз Аллаһ чокъ багъышлайдыдыр».

Сайгъыллы мусульманлар!

Билинъиз ки, бир де бир мусульманни гыйбет, яни ошек этмек – ольген инсаннынъ этини ашамакъ дайындыр. Эр биримиз тилимизни Аллаһнынъ харам эткен шейлерден къорчаламакъ керекмиз. Джемиетимизде ярамай бир адет ве ольдюриджи хасталыкъ бардыр ки, инсанны ёкъ этер, акърабаларны бири-биринден айырыр, севген инсанларны бири-биринден узакълаштырыр, къавгъаларгъа себеп олур. Бу хасталыкъ – ошектир. Айтып кечкен аетте ошек ачыкътан харам олгъаны бильдириле. Аллаһу Те‘аля бу аетте бизлерни ошектен сакъындырды ве ошек этмекни олюнинъ этини ашамасына ошатты. Бу да ошек не къадар чиркин олгъаныны косътере. Абу Муса (Радыаллаһу анһ) Пейгъамбер Эфендимизден сорады: «Эй, Аллаһнынъ Ресули! Мусульманлардан энъ хайырлылары кимлердир?» Пейгъамберимиз шойле деди: «Мусульманлардан энъ хайырлылары – эли ве тилинен мусульманларгъа зарар кетирмеген инсанлардыр». Яни мусульман озъ дин къардашына не тилинен, не де япкъан ишлеринен зарар кетирмемек керек. Бу Хадисни Имам Бухари ривает этти.

Сайгъылы мусульманлар ! Такъвалы инсан тилини ве элини харам шейлерде къуланмаз, озъ апайына я да къызына, я да башкъа мусульман къызына яман сёзлер айтмаз, яни «Эй, къанджыкъ, эй ораспы» айтмаз, апайыны я да башкъа мусульманни акъсыз ерде урмаз. Пейгъамбер Эфендимиз Исра геджесинде, бетлерини ве кокреклерини бакъыр тырнакъларынен тырнагъан бир топлум инсанларны коръди ве Джебраильден сорады: «Булар ким? Джебраиль деди: «Бу – инсанларнынъ этини ашагъанлар, яни ошек эткенлердир». Пейгъамбер Эфендимиз гыйбетни шойле ачыкълады: «Гыйбет – бу мусульман къардашы акъкъында о бегенмейджек шейлерни айтмакътыр». Сахабелер айттылар: «Я Расулюллаһ, я айтылгъан шей керчек олса? Пейгъамбер Эфендимиз деди ки: «Керчек олса – гыйбеттир, керчек олмаса – бухтандыр, яни даа буюк гунахтыр.

Сайгъылы мусульманлар!

Гыйбет насыл олур? Мисаль, бир инсан башкъа мусульман акъкъында айтса: «О узун бойлу, я да къыска бойлу, я да апайы оны ашалата, я да балалары тербиесиз, я да эви кирли, я да озю кирли, я да онынъ бети чиркин, я да онынъ ольген бабасы кимсени урмет этмез эди» киби лафлар – гыйбет, ошектир.

Сайгъылы мусульманлар! Гыйбет япмакъ харам олгъаны киби, оны динълемек те – харамдыр. Озюни харам шейлерни динълемектен къорчалагъан мусульманларны Аллаһу Те‘аля Къур‘ан-и Керимде шойле макъталагъан: «Олар бош сёз эшиткенде бетини чевирип, оны динълезмелер».

Ким бир топлашувда олып, ошек эшитсе, кучю етсе, ошектни токътатмакъ керек. Кучю етмесе, юрегинде оны къабул этмейип, топлашувдан кетмек керек.

Эй, мусульман къардашларым! Аллаһнынъ харам эткен шейлерден тилимизни къорчаламагъа тырышайыкъ ве ошектен къачынайыкъ. Эр вакъыт Пейгъамберимизнинъ шу Хадисини акълымызда тутайыкъ: «Адем огълунынъ гунаһларынынъ чокъусы – тилиндендир».

Аллаһу Те‘аля эпимизни ошектен ве башкъа гунаһлардан къорчаласын!